

צו לפי סעיף 45 לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש), התשל"ט-1979

החלטה 32-13

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנר

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ – עוד יונתן ברג

לבין:

הנקבל

ד"ר יוסף ספדי

ע"י ב"כ – עו"ד אלון גלעד

ה ח ל ט ה

העובדות והקובלנה

1. ביום 29.3.2009, הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ד"ר בועז לב, קובלנה כנגד ד"ר יוסף ספדי, רופא שיניים מורשה, שמענו [REDACTED] (להלן – **ד"ר ספדי או הנקבל**), על כי נהג בדרך שאינה הולמת רופא שיניים מורשה, כאמור בסעיף 45(1) לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש] התשל"ט-1979, וכן גילה רשלנות ו/או חוסר יכולת כאמור בסעיף 45(3) לפקודה.

2. להלן עובדות המקרה: המתלוננת פנתה למרפאה בה עבד הנקבל בקרית שמונה, ביום 16.10.2001 לבדיקה והתייעצות, ולאחר שבדק אותה קבע הנקבל שיש לבצע כ- 11 כתרים ושתי סתימות. ביום 12.11.01 הודבקו הכתרים הסופיים, באמצעות דבק זמני.

לאחר הדבקת הכתרים, סבלה המתלוננת מדלקות חניכיים חריפות סביב הכתרים, דימומים בחניכיים, רגישות לחום וקור, ועוד. בחדש אוגוסט 2002 פנתה המתלוננת לקבלת עזרה ראשונה במרפאת קופת חולים, ואזי הוברר כי בלסת העליונה, בה הותקנו הכתרים, קיים טיפול שיקומי לקוי ומוקדים רבים של עששת פעילה. ד"ר יוסף אזואלוס, מומחה בשיקום הפה, שבדק את המתלוננת ביום 30.8.02, מצא שורה ארוכה של ליקויים וממצאים חמורים בשינייה, כמפורט בסעיף 1.5 לכתב הקובלנה. עוד נקבע, כי הרשומה הרפואית בתיק הרפואי של המתלוננת נוהלה על-ידי הנקבל בצורה רשלנית, וחסרים בה פרטים רבים.

3. המתלוננת הגישה תביעה אזרחית נגד הנקבל, וביום 4.6.2006 חייב בית משפט השלום בקריית שמונה את ד"ר ספדי לשלם למתלוננת פיצויים בסך 184,672 ש"ח. הנקבל לא שילם למתלוננת את הפיצויים שנפסקו לחובתו. יצוין, כי הנקבל לא היה מבוטח בביטוח אחריות מקצועית.

עוד עולה מכתב הקובלנה, כי הנקבל לא השיב לשלוש פניות של ד"ר מוטשניק מהאגף לאבטחת איכות במשרד הבריאות.

דוח ועדת המשמעת

4. בפתח חוות דעתה הארוכה והמפורטת, דחתה הוועדה את טענותיו המקדמיות כי הקובלנה הוגשה כנגדו מבלי שהתקבלה התייחסותו – שכן פניותיה של ד"ר מוטשניק לא הגיעו אליו, או כי הייתה "מגמתיות" בהגשת התלונה כנגדו, כטענתו. הוועדה קבעה, כי הקובלנה הוגשה על-סמך חומר הראיות שהיה בפני משרד הבריאות עובר להגשתה, ובהסתמך על חוות דעתו של ד"ר אזולוס, אשר לא הוכחש כי הוא שערך את חוות הדעת למתלוננת לצורך הגשת התביעה האזרחית, בה היא זכתה.

הוועדה, בהרכב ד"ר שלמה זוסמן – יו"ר; ד"ר חגי סלוצקי ועו"ד רות הורן – חברים, אף דחתה את טענת הנקבל כי היה שיהוי בהגשת הקובלנה נגדו, שהוגשה רק בשנת 2009, בחלוף כתשע שנים מאז הטיפול, תוך שקבעה כי: "האינטרס הציבורי מחייב את מיצוי הדין המשמעתי עם הנקבל".

5. לאחר ששמעה עדויות ועיינה בכל החומר הרפואי שהוצג בפניה, הגיעה הוועדה למסקנה, שהנקבל כשל בהתנהגות המצופה מרופא שיניים, הן לגופו של הטיפול והן בקשר לניהול רישום הטיפול.

הוועדה דנה ביסודיות, אחת לאחת, בסעיפי הקובלנה שהוגשה נגד המתלונן, התייחסה לתגובותיו של הנקבל, וקבעה – חד משמעית – כי במרבית המעשים המיוחסים לו, התרשל ההתרשלות חמורה בטיפולו כרופא שיניים מורשה. בלשון הוועדה:

"... הנקבל סטה בבאופן משמעותי מרמת הטיפול המקובלת והצפויה ממנו כרופא שיניים באופן בו ביצע את ההכתרה של השיניים, הואיל וביצע שיקום נרחב בלא שעמד לנגד עיניו צילום סטאטוס פריאפיקלי, משהזניח את הטיפול בעששת, כמו גם משלא תיעד ברשומה הרפואית מידע מהותי שאותו נדרש לתעד בה..." (עמ' 19 לדוח הוועדה מיום 29.1.13).

עוד קבעה הוועדה כי הנקבל נהג בדרך שאינה הולמת מורשה לריפוי בשיניים, בכך שלא ביטח עצמו בביטוח אחריות מקצועית.

לפיכך, הגיעה הוועדה למסקנה שהנקבל עבר עבירת משמעת לפי סעיפים 45(1) ו- (3) לפקודת רופאי השיניים.

הוועדה החליטה להמליץ לזכות את הנקבל מאי ההתייחסות לשלוש פניות של ד"ר מוטשניק, לאחר שנותר בלבה ספק אם המכתבים הגיעו אליו. גם לגבי אי תשלום החיוב הכספי בפסק הדין בתביעה האזרחית, סברה הוועדה כי אין להרשיע את הנקבל בעבירת משמעת, שכן לא הוכח כי קיימים כללי אתיקה בנושא, אשר הנקבל הפר אותם.

6. בבואה לשקול את העונש לו ראוי הנקבל בגין התנהגותו בפרשה זו, הדגישה הוועדה את חומרת התנהגותו, מהצד האחד, ואת הנסיבות המקילות שעיקרן, משך הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות ועד סיום ההליכים המשפטיים (כ- 12 שנה), וכן את מצוקתו הכלכלית של הנקבל – מהצד האחר.

לאחר שיקול מכלול נסיבות המקרה, הן המקילות והן המחמירות, המליצה הוועדה להתלות את רישונו של הנקבל לעסוק ברפואת שיניים למשך חדשיים (2).

החלטה

7. ועדת המשמעת הנכבדה בחנה ביסודיות רבה את פרטי המעשים השונים שיוחסו לנקבל, ד"ר יוסף ספדי, והוציאה תחת ידה דוח בהיר ומפורט, המתייחס להיבטים השונים של המקרים.

הנני סומך ידיי על ממצאי הוועדה, מסקנותיה והמלצותיה, בכל הכרוך הן להמלצה להרשיע את הנקבל במעשים המיוחסים לו והן באשר לזיכויו מחלק מהמעשים שיוחסו לו. הוועדה הפעילה שיקול דעת מעמיק ונרחב בסוגיות השונות - שמרביתן רפואיות מקצועיות - וכמנהגי, אינני נוהג להתערב בממצאים אלה.

גם אמצעי המשמעת שהומלץ על-ידי הוועדה הנכבדה בפרשה זו – חדשיים התליית רישיון – נראה לי סביר והולם, בנסיבות המקרה, והנני נכון לאמצו. ייאמר כאן, כי אלמלא התקופה הארוכה שחלפה מאז האירועים ועד לסיום ההליכים, היה מקום להחמיר בענשו של הנקבל אף מעבר להמלצת הוועדה.

8. המלצת הוועדה אף תואמת את רמת הענישה בהחלטות דומות, כגון **החלטה 11-12 המשנה למנכ"ל משרד הבריאות ג. ד"ר אבי סלומון** (מיום 7.6.12), עליו הושת אמצעי משמעת של התליית רישיון למשך שלושה חדשים, בנסיבות דומות למדיי למקרה שבפנינו. יצוין, כי אמצעי משמעת זה אושר על-ידי בית המשפט המחוזי בירושלים, אשר דן בערר שהגיש ד"ר סלומון נגד הרשעתו ונגד חומרת העונש – ודחה אותו (**עש"א 2424-10-12 ד"ר אבי סלומון ג. שר הבריאות** – מיום 14.7.13).

אשר על כן, הנני מחליט להתלות את הרשיון של הנקבל, ד"ר יוסף ספדי, מלעסוק ברפואת שיניים למשך חדשיים (2), החל מיום 1.12.13.

ניתנה היום, 15 אוקטובר 2013, יא חשון תשע"ד.

יש להפיץ החלטה זו, כמקובל.

אמנון סרשטוב, שופט (בדימוס)